

Αριθμός 219 /2019

Αριθμός Κατάθεσης Δικογράφου ΑΣΦ277/26.6.2018

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΣΕΡΡΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Πρόεδρο
Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Διευθύνων το Πρωτοδικείο, χωρίς τη
σύμπραξη Γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 12.3.2019, για να
δικάσει την από 26.6.2018 αίτηση, με αριθμό κατάθεσης δικογράφου
ΑΣΦ277/26.6.2018 και με αντικείμενο τον καθορισμό εύλογης αμοιβής κατά το
άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 και την προσωρινή επιδίκαση μέρους αυτής υπέρ
δικαιούχων πνευματικών-συγγενικών δικαιωμάτων, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της εδρεύουσας στο Δήμο Αθηναίων αστικής μη
κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ,
ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ»
και το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», νομίμως
εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκε στο Δικαστήριο διά της πληρεξούσιας
δικηγόρου της, μέλους του Δικηγορικού Συλλόγου
(Α.Μ. Δ.Σ.).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. του
(ΑΦΜ), στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η
καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο , η οποία βρίσκεται στις ,
επί της οδού γωνία.

2. του (ΑΦΜ), στην
εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το εστιατόριο με τον διακριτικό τίτλο

το οποίο βρίσκεται στις

επί της οδού

3. (ΑΦΜ), στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο η οποία βρίσκεται στις επί της οδού
4. Μονοπρόσωπης ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας με την επωνυμία (ΑΦΜ), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο η οποία βρίσκεται στις επί της οδού
5. (ΑΦΜ), στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο η οποία βρίσκεται στις επί της οδού
6. Ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία Ετερόρρυθμη Εταιρεία» (ΑΦΜ), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο η οποία βρίσκεται στις επί της οδού ο οποίοι δεν παραστάθηκαν στο Δικαστήριο.

ΚΑΤΑ τη μετ' αναβολή συζήτηση της υποθέσεως η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας ζήτησε να γίνει δεκτή η ένδικη αίτηση και οι ισχυρισμοί της με το σημείωμα που κατέθεσε και ανέπτυξε προφορικά στο ακροατήριο του Δικαστηρίου.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Πριν από την έναρξη της συζήτησης η αιτούσα, παραδεκτά κατ' άρθρα 294, 295 και 297 ΚΠολΔ, με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου της, που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης, παραιτήθηκε από το δικόγραφο

αυτό ως προς τους πρώτο, δεύτερο, τέταρτη και πέμπτο των καθ' ων και, επομένως, ως προς αυτούς η υπό κρίση αίτηση θεωρείται ως μη ασκηθείσα (άρθρο 297 ΚΠολΔ).

Από τις με αριθμό 7603Γ', 7602Γ/9.7.2018 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειάς του Εφετείου με έδρα το Πρωτοδικείο που προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με έκθεση κατάθεσης δικογράφου, πράξη ορισμού δικάσιμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 23.10.2018 επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στον τρίτο και στην έκτη των καθ' ων η αίτηση. Κατά τη δικάσιμο εκείνη ο τρίτος καθ' ου η αίτηση παραστάθηκε στο Δικαστήριο διά πληρεξουσίου δικηγόρου ενώ η έκτη καθ' ης δεν παραστάθηκε, η, δε, συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη σημερινή δικάσιμο, κατόπιν αιτήματος του πληρεξουσίου δικηγόρου (και) του τρίτου καθ' ου η αίτηση (βλ. ειδ. τη σχετική επισημείωση επί του δικογράφου της ένδικης αίτησης, του Δικαστή της έδρας κατά τη δικάσιμο της 23.10.2018 καθώς και τα προσκομιζόμενα πρακτικά αναβολής της δίκης). Κατά τη σημερινή δικάσιμο οι εν λόγω καθ' ων ήταν απόντες, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το οικείο έκθεμα και, συνεπώς, πρέπει αυτοί να δικαστούν ερήμην, δοθέντος και του ότι, όσον αφορά στην έκτη καθ' ης, της κοινοποιήθηκαν νομίμως και εμπροθέσμως τα σχετικά πρακτικά αναβολής (βλ. την υπ' αριθμ. 4515/5.3.2019 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή). Η συζήτηση της υποθέσεως, ωστόσο, θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (βλ. Τζίφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα κατά τον ΚΠολΔ, εκδ. δ', 1985, σελ. 50, Μπέη, Πολιτική Δικονομία, υπ' άρθρο 690, σελ. 96-97).

Κατά το άρθρο 49 παρ. 1, 3 και 5 του Ν.2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», όπως ισχύει, μετά την τελευταία τροποποίησή του με το Ν.4481/2017, Φ.Ε.Κ.Α 100/20.7.2017, «1. Όταν υλικός φορέας ήχου, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των

σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. 2. ... 3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4. ... 5. Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδάφια β' και γ', καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Περαιτέρω, κατά το άρθρο 22 παρ. 6 του Ν. 4481/2017 περί «Πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιώματα και πολιτιστικών θεμάτων», ο οποίος συμπληρώνει τον βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα νόμο 2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/Ε.Ε. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014), «Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του Κ.Πολ.Δ., προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την

επιδικάζει.», ενώ στην παράγραφο 7 του ως άνω άρθρου του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2.121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6.». Ο νόμος, προβλέποντας τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), θέλει να ρυθμίσει τις περιπτώσεις εκείνες, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς, εξάλλου, ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 22 του Ν.4.481/2017), εκείνες, δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής, ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους σύμβασης και να επιτευχθεί η άμεση καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση [αφού οποιαδήποτε χρήση πριν καταρτισθεί η σύμβαση ή, έστω, πληρωθεί η αμοιβή, είναι παράνομη, συνεπαγόμενη ποινικές ή άλλες αστικές συνέπειες για τον χρήστη (άρθρα 64, 65 και 66 Ν.2.121/1993)], χωρίς να στερηθούν το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά τους, για παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας (άρθρο 20 του Συντάγματος). Από τα ανωτέρω, σε συνδυασμό με τη γενική αρχή της απαγόρευσης της καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που θεμελιώνεται, για μεν το Ελληνικό Δίκαιο στο άρθρο 2 του Ν.703/1977 «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», για δε το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στο άρθρο 86 της Συνθήκης της Ρώμης, και η οποία (αρχή) απέναντι στους χρήστες υλοποιείται με την απαγόρευση εξαναγκασμού αυτών προς καθορισμό μη δίκαιων τιμών, συνάγεται ότι η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο

Μονομελές Πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να γίνει, αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες βεβαίως επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση, έτσι ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς, σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται οι τελευταίοι σε καθορισμό μη δίκαιων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος κέντρου, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο Δικαστήριο για προσδιορισμό της αμοιβής, εφόσον αυτή αφορά σε χρήση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, διότι, κατά τα προαναφερόμενα, ο νόμος με τη διαδικασία του προσωρινού προσδιορισμού θεραπεύει τις επείγουσες περιπτώσεις, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης (Γ. Κουμάντος «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ. 374 υποσημείωση με αρ. 765, ΜΠρΑθ 1019/2019, ΜΠρΑθ 777/2018, ΜΠρΑθ 7195/2018, ΜΠΛαμ 186/2018, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι είναι νόμιμα συνεστημένος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, των τραγουδιστών και των μουσικών, έχοντας τις αναφερόμενες στο νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που προβλέπει το άρθρο 49 του Ν.2121/1993 για τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα ήχου και εικόνας, για παρουσίαση έργων στο κοινό. Ακολούθως, ιστορεί ότι έχει συντάξει το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιολόγιο, τηρώντας τους νόμιμους όρους δημοσιοποίησης, στη συνέχεια δε ότι κάλεσε τους καθ'ων η αίτηση, οι οποίοι χρησιμοποιούν δημόσια τέτοιους υλικούς φορείς ήχου και εικόνας στις επιχειρήσεις τους, να προσέλθουν σε συμφωνία για την καταβολή της εύλογης και ενιαίας για όλους αμοιβής, πλην, όμως, οι τελευταίοι αρνήθηκαν

να προβούν σε σχετική συμφωνία, παρόλο που στις επιχειρήσεις τους εκτελούσαν κατά τα προηγούμενα έτη και συγκεκριμένα ο τρίτος των καθ'ων από το έτος 2014 έως το έτος 2017 και η έκτη κατά το έτος 2017, δημόσια έργα από υλικούς φορείς ήχου και εικόνας, χρησιμοποιώντας ρεπερτόριο έργων Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Για τους λόγους αυτούς ζητεί: α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο η εύλογη αμοιβή, που οφείλεται για τη χρήση των προαναφερθέντων ετών, στα ποσά που αναφέρει για καθέναν από τους καθ'ων η αίτηση, β) να υποχρεωθούν οι καθ'ων η αίτηση να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, το οποίο χρησιμοποίησαν κατά τη χρονική περίοδο των ως άνω ετών, προκειμένου (η αιτούσα) να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και γ) να υποχρεωθούν οι καθ'ων η αίτηση να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ των αναφερομένων στην αίτησή της ποσών, νομιμοτόκως κατά τις ειδικότερες διακρίσεις που αναφέρονται στην αίτηση, άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αίτησης μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Τέλος, ζητεί να καταδικαστούν οι καθ'ων στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης. Όμως, η με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα αίτηση, εισαγόμενη κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, κρίνεται απορριπτέα ως μη νόμιμη. Και τούτο διότι,

κατά το σκέλος της που αφορά στον καθορισμό της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν.2121/1993, δεδομένου ότι, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας, δεν παρέχεται από το νόμο η δυνατότητα του προσωρινού καθορισμού, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, της αμοιβής αυτής, εφόσον πρόκειται για αμοιβή που αφορά σε χρήσεις, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί σε προγενέστερο της ασκήσεως της αιτήσεως χρόνο, όπως εν προκειμένω καθ'όλη τη διάρκεια των προαναφερθέντων ετών, και για την οποία (αμοιβή) είναι επιτρεπτός μόνο ο οριστικός καθορισμός από το αρμόδιο τακτικό Δικαστήριο με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, ενώ, εξάλλου και σε κάθε περίπτωση, η διεξαγωγή δύο δικών, μία για προσωρινό προσδιορισμό και μία για οριστικό, της εύλογης αμοιβής, αποτελεί υπερβολική πρόνοια της αιτούσας, που δεν δικαιολογείται ούτε από το νόμο ούτε από την πρακτική. Ομοίως, κατά το σκέλος της που αφορά στην προσκόμιση καταλόγων με τους τίτλους του ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν οι καθ'ων, η αίτηση είναι απορριπτέα, διότι οδηγεί σε

ανεπίτρεπτη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 692 παρ.4 ΚΠολΔ, ικανοποίηση του προβλεπόμενου από το άρθρο 54 παρ.4 Ν. 2121/1993 δικαιώματος της αιτούσας. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν εν όλω μεταξύ των διαδίκων, λόγω της ιδιαιτέρως δυσχερούς ερμηνείας των εφαρμοσθέντων κανόνων δικαίου (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ την κρινόμενη αίτηση ως μη ασκηθείσα αναφορικά με τους πρώτο, δεύτερο, τέταρτη και πέμπτο των καθ' ων η αίτηση και ΚΑΤΑΡΓΕΙ τη δίκη μεταξύ αυτών και της αιτούσας.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του τρίτου και της έκτης των καθ' ων η αίτηση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ εν όλω τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 12-8-2019, με την παρουσία της Γραμματέως..

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ